

Ja, er zullen wel wat bedenkingen of vragen in u opgekomen zijn, toen ik deze evangelielezing voorlas. Zo verging het mij althans, toen ik met de voorbereiding van deze overweging begon.

Hoge eisen, die Jezus stelt, waaraan ik lang niet altijd kan beantwoorden. Sommige misschien wel nooit!

Het is ook een stukje van Lukas dat past bij de Bergrede van Mattheus, die er wel 2 hoofdstukken aan wijdt. (Matth. 5 – 6).

Ja, dat zijn prachtige teksten, hoog-gegrepen, maar ook aantrekkelijk-oh, als ik zo zou kunnen zijn!!

Ik ga mediterend met de teksten van vandaag om.

Doorgaans hanteren we in onze dagelijkse omgang met elkaar de praktijk van de wederkerigheid.

Ik noem maar een paar eenvoudige voorbeelden.

- Als ik een klusje voor jou doe, verwacht ik eigenlijk óók dat jij (misschien op een andere moment) wat voor mij doet.
- Als ik van jou wat groente uit de tuin krijg, vind ik het gewoon om later wat terug te doen.
- Als ik aardig ben voor jou, verwacht ik van jou, dat jij vriendelijk met mij omgaat.

Zo doen we goed en houden we de onderlinge relaties in stand, en maken we de maatschappij, de buurt en de parochie leefbaar. Zo hebben we het goed met elkaar.

Maar, zegt Jezus tegen zijn volgelingen, “tegen jullie die naar mij luisteren, jullie die mij willen volgen”, en tegen ons:

is dat wel iets bijzonders? doen dat ook de heidenen niet?, en sterker nog: doen dat ook de zondaars niet? (de mensen die je slecht vindt en die je dus niet moet navolgen?).

Wil Lukas ons op een hoger plan zetten, tot voorbeeldige mensen maken? .

Wie moet ons voorbeeld dan wel zijn?

“Weest barmhartig zoals uw hemelse Vader barmhartig is “ staat er in de tekst (vs. 6, 36).

Ik hoor u al denken: Dat kan toch niet! dat halen we toch nooit!

Nee dat halen we nooit – we zijn niet zo goed als God—

Ja, nu moeten we er niet een minderwaardigheidsgevoel van krijgen of depressief van worden: ik kan dat toch niet!

Het is bedoeld als een lokroep, een aansporing, een ideaal om na te streven, zonder in de put te zitten, als je het niet haalt. Het streven er naar, de goede wil, is belangrijker, want God kijkt meer naar het hart, naar de goede wil, dan naar het directe resultaat.... maar je moet er natuurlijk wel je best voor door doen.

Soms kom je iemand tegen of lees over iemand, van wie je denkt: dat vind ik een hoogstaand mens. Eerlijk, onkreukbaar, vriendelijk, begrijpend, niet hooghartig, bescheiden, rijk aan inhoud; zij of hij heeft wat te zeggen, te bieden.. Voor deze hoogstaande mensen hebben we bewondering.

We kennen ook een paar personen uit de geschiedenis:

Ik noem:

*Ghandi, die streed voor onafhankelijkheid, maar zijn vijanden niet met geweld beantwoordde; hij bleef vredelievend.

*Martin Luther King, die geweldloos streed voor de rechten van de zwarte bevolking .

*Titus Brandsma: hij bad voor zijn vervolgers, de mannen die hem in zijn barakkenkamp pesten en gevangen hielden (Zij zijn wel door hun tegenstanders vermoord, maar stegen daardoor nog meer in onze bewondering, ons respect en in populariteit.).

*Nelson Mandela, die kwaad met goedheid beantwoordde en waarheidscommissies oprichtte om met elkaar in het reine te komen.

*Laatst een moeder op de t.v. , die de moordenaar van haar kind, kon vergeven, omdat ze te weten kwam, dat hij als kind geen goed voorbeeld had gehad, veel te kort was gekomen en geen waarden en normen had meegekregen.

In de eerste lezing lazen we over David en Saul.

Saul was door de profeet Samuel tot koning van Israel gezalfd. David was een poosje zijn wapendager en assistent, want Saul zag wat in hem. Hij kon zelfs zijn angsten en depressies bij Saul wegnemen. Saul maakte fouten en toen David een betere veldheer werd dan Saul, groeide de afgunst en vijandschap. In onze lezing heeft David de kans om Saul, zijn vijand, te doden, maar hij doet het niet.

Geen vijandschap met vijandschap vergelden, respect houden voor de mens, ook als die fouten heeft gemaakt.

Ik zei al eerder dat de motivatie, die in het evangelie werd gegeven, was: barmhartig te willen zijn zoals onze hemelse Vader barmhartig is, zo goed als God te zijn.

Aan het eind van de lezing vinden we nog een reden, of motivatie: "de maat, die jij voor anderen gebruikt, zullen zij ook voor jou gebruiken!".

Als mensen , -- burens, kennissen, familie, parochianen ,leiders van de gemeente , van het land, van de volkeren-- kunnen we zó werken aan een aardige en vreedzame buurt, maatschappij en wereld.

Dat mag ons alles waard zijn.